

Open brief aan onze leerlingen van het IJsselcollege en iedereen die het wil lezen,

Het zijn bijzondere tijden. Het lijkt wel of de wereld op zijn kop staat. Nog nooit hebben we in onze samenleving zulke ingrijpende maatregelen vanuit de overheid gekend die onze vrijheid van bewegen zo erg heeft beperkt. Langzaam krijgen we weer wat ruimte om ons leven te leiden zoals we dat graag zouden willen maar nog steeds lijkt het of we met een rem erop moeten leven. Afstand moeten houden, aangesproken worden als er veel mensen bij elkaar staan, halve klassen en steeds maar weer handen wassen.

Dan zijn er ook nog de onrusten in de wereld naar aanleiding van de dood van George Floyd die door handelen van een politieagent om het leven is gekomen. In normale tijden zouden we op school alle gelegenheid hebben om deze situatie met de daarbij gepaard gaande emoties te bespreken tijdens bijvoorbeeld mentor-les of de maatschappijleerlessen. Nu met de halve klassen, de onlinelessen en het drukke programma is daar veel minder tijd voor. Toch willen wij als school en met name onze docenten maatschappijleer / mens en maatschappij daar aandacht aan geven, omdat we ons voor kunnen stellen dat het een ieder bezig houdt.

De discussie die is ontstaan in de samenleving veroorzaakt polarisatie. Dat wil zeggen dat er twee kampen zijn die het heel erg met elkaar oneens zijn. Aan de ene kant van de discussie heb je de Black Lives Matter beweging die opkomt voor een gelijke behandeling van mensen met een donkere huidskleur en het racisme de wereld uit willen hebben. Aan de andere kant heb je de mensen die zich nu beschuldigd voelen van racisme, terwijl zij zich van geen kwaad bewust zijn. Zij zijn opgevoed met tradities en met vroegere “helden” die decennialang algemeen geaccepteerd werden, maar die nu omstreden zijn of worden.

We leven in een multiculturele samenleving. Dat wil zeggen dat er in ons land veel verschillende mensen zijn met een gevarieerde cultuur. Er wordt ook wel gezegd dat we in een pluriforme samenleving leven. Een subtiel verschil is dat het dan gaat om het feit dat er veel verschillende groepen mensen naast en met elkaar leven met een andere levensstijl, een andere religie, uit een andere regio en het gaat niet per se om de andere cultuur of afkomst.

Het is misschien beter om te spreken over de pluriforme samenleving. Niet de cultuur of afkomst en zeker niet een bepaalde huidskleur staat centraal, maar gewoon het feit dat we met allemaal mensen leven die een verschillende leefwijze hebben, een verschillende kijk op de wereld en dingen anders ervaren, maar gemeen hebben dat we hier met zijn allen wonen, dezelfde taal spreken en ons aan de Nederlandse wet (moeten) houden.

Dat is ook hoe wij naar jullie kijken. Wij zien geen witte of bruine of zwarte of paarse of gele of oranje leerlingen. Wie zien vooral unieke, jonge mensen met allemaal verschillende achtergronden. Tuurlijk zien we verschillen. We zien sociale verschillen, verschillen in interesses, in geloof en nog veel meer. Maar wat we vooral zien zijn unieke jonge mensen die tot bloei mogen gaan komen en waar wij ons steentje aan bij willen dragen. Wij zijn een pluriforme school en zijn daar trots op!

Er is altijd gezegd dat Nederland al vanuit vroeger een tolerant land is geweest. Je kan je af vragen of de afgelopen decennia Nederland echt zo tolerant is geweest of dat die tolerantie een vorm van onverschilligheid is. Iets van: val mij niet lastig, dan val ik jou niet lastig. Of dat het een vorm van berusting was; er is toch niets aan te veranderen. Echte tolerantie gaat over dat je iets van iemand accepteert, ondanks dat je er heel veel moeite mee hebt of het afkeurt. Die acceptatie komt dan voort uit dat je respect hebt voor die ander of gewoon uit naastenliefde.

De Nederlandse cultuur is dynamisch. Iedere cultuur verandert door technologische ontwikkelingen, door het in contact komen met andere culturen en het feit dat nieuwe generaties het net even anders willen doen dan de voorgaande generatie.

Daar hoeft je ook niet bang voor te zijn. Soms gaat verandering langzaam, soms wat sneller.. Waren onze helden van vroeger echte helden, zoals we nu onze zorghelden hebben of zijn er rafelrandjes? Gaan we het hebben over Piet of over zwarte Piet? Verandering komt vanzelf.

Wat belangrijk is, is dat we respect hebben voor elkaars achtergronden, leefwijzen, gevoeligheden en eventuele rarigheden. Niemand hoeft zich te excuseren voor wie hij of zij is. Zie de mens in elkaar. Dat is waar we als openbare school voor willen staan.

We wensen jullie een goede afsluiting van het schooljaar en we hopen dat alles snel normaal wordt!

Stay safe.

Namens Gerbrand Roos, Déborah Bolhuis, Jeroen Kolster en Raymond Escobar

En alle docenten, directie en bestuur